

opusdei.org

„Viešpats ateis į pagalbą ir padės atsitiesti“

Negali su niekuo bendrauti be gailestingumo: ir jei tau atrodo, kad žmogus nevertas šio gailestingumo, turi prisiminti, jog ir tu nieko nenusipelnai. Nenusipelnai nei būti sukurtas, nei būti krikščionis, nei būti Dievo vaikas, nei priklausyti savo šeimai... (Kalvė, 145)

gruodžio 5 d.

Dieviškas gailestingumas
apreiškiamas daugelyje Evangelijos
scenų: tada, kai atleidžiama
svetimaujant pagautai nusidėjėlei,
palyginimuose apie sūnų palaidūną,
apie pražuvusią avių, apie dovanojimą
skolininkui, stebuklas prikeliant
Najino našlės sūnų iš numirusiųjų.
Kiekgi priežasčių Kristus rado, kad
galėtų padaryti šį didį stebuklą vien
kaip teisingumo aktą! Juk mirė
vienintelis vargšės našlės sūnus,
teikęs jos gyvenimui prasmę ir
galėjęs padėti jai senatvėje. Tačiau
Kristus šį stebuklą padarė ne iš
teisingumo, o iš užuojautos, nes Jo
širdis buvo sujaudinta žmogiškos
kančios.

Kokie turėtume jaustis saugūs,
suprasdami Dievo gailestingumą:
„Tesušunka, kas trokšta
pasigailėjimo, ir Aš, kuris esu visada
gailestingas, jo išklausysiu.“ Tai
kvietimas ir pažadas, jog tai bus
ištesėta. „Todėl visiškai pasitikėdami

artinkimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku. “Mūsų šventumo priešai bus bejėgiai, nes priekyje mūsų žengs Dievo malonė. O jeigu per savo kalnę ar žmogiškąjį silpnumą sukluptume, Viešpats ateis į pagalbą ir padės atsitiesti: „Tu jau esi išmokęs vengti apsileidimo, šalintis puikybės, augti pamaldumu, nevergauti žemiškiems dalykams, rinktis amžina vietoj laikina. Tačiau, kadangi dėl žmogiškojo silpnumo neįstengiamo tvirtai žengti tokiaame permainingame pasaulyje, gerasis gydytojas paskyrė vaistų nuo paklydimų, o gailestingasis teisėjas neatėmė iš jūsų vilties, kad bus atleista.“ (Kristus eina pro šalį, 7)

---

lt-lt/dailytext/viespats-ateis-i-pagalba-ir-
pades-atsitiesti/ (2026-03-28)